

Диспозитив

Член 5, параграф 1 и член 7, параграф 1, втора алинея от Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 май 1999 година относно някои аспекти на продажбата на потребителски стоки и свързаните с тях гаранции трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат правило на държава членка, което позволява давностният срок за погасяване на правото на иск на потребителя да бъде с продължителност под две години, считано от доставката на стоката, когато посочената държава членка е приложила предвидената във втората от тези разпоредби възможност и продавачът и потребителят са уговорили срок на отговорност на продавача за съответната стока втора употреба, по-кратък от две години, а именно една година.

⁽¹⁾ ОВ С 191, 30.5.2016 г.

Решение на Съда (първи състав) от 13 юли 2017 г. (преюдициално запитване от Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas — Литва) — „Vakarų Baltijos laivų statykla“ UAB/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Дело C-151/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 2003/96/ЕО — Данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията — Член 14, параграф 1, буква в) — Освобождаване на енергийните продукти, използвани като гориво за целите на корабоплаването във водите на Европейския съюз и за произвеждане на електроенергия на борда на плавателни съдове — Гориво, използвано от кораб, за да се придвижи на собствен ход от мястото, където е построен, до пристанище в друга държава членка за качване на първия му търговски товар там)

(2017/С 293/10)

Език на производството: литовски

Запитваща юрисдикция

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Страни в главното производство

Жалбоподател: „Vakarų Baltijos laivų statykla“ UAB

Ответник: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Диспозитив

- 1) Член 14, параграф 1, буква в) от Директива 2003/96/ЕО на Съвета от 27 октомври 2003 година относно реструктурирането на правната рамка на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията трябва да се тълкува в смисъл, че предвиденото в тази разпоредба освобождаване е приложимо спрямо гориво, използвано за плаването на кораб без товар от пристанище в една държава членка, в конкретния случай пристанището, където е построен корабът, до пристанище в друга държава членка, за да се натоварят там стоки, които след това трябва да се превозят до пристанище в трета държава членка.
- 2) Член 14, параграф 1, буква в) от Директива 2003/96 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на държава членка като разглежданата в главното производство, която изключва прилагането на предвиденото в тази разпоредба освобождаване, на основание че снабдяването на кораб с енергийни продукти е било извършено, без да са спазени предвидените в посочената правна уредба формални изисквания, независимо че снабдяването е в съответствие с всички условия за прилагане, предвидени в посочената разпоредба.

⁽¹⁾ ОВ С 191, 30.5.2016 г.